

Usilujte o přesvědčení!

Usilujte o přesvědčení ve všem, co děláte! Jinak jste mrtvé loutky nebo prodejní žoldnéři! V budoucí říši Boží na zemi má být vyloučeno všechno mrtvé a líné a nebude mít více práva bytí; neboť před Božími zákony je bezcenný ten člověk, který zůstává jen souběžcem jakéhokoliv druhu. —

Pohledte kolem sebe, abyste se na všem mohli učit. Denně a každou hodinu je vám k tomu dána příležitost. Pozorujte události ve všech zemích. Davy, které se v různých stranách dříve špinily a potíraly, dokonce bojovaly násilně až k vraždě, jdou mnohdy společně přes noc ulicemi zpívající a mávající radostně pochodněmi, přesně tak, jako by byly již řadu let věrnými přáteli. Přes noc. A jen proto, že si jejich vůdci podali najednou ruce za nějakým účelem. Kde najdete v takovýchto věcech osobní a skutečně pevné přesvědčení, kde je vůbec nějaké přesvědčení! Schází. Je to cituprázdné společné pochodování mnoha tisíců, které jsou tím bezcenné pro něco velikého. Na takovéto půdě nikdy nemůže povstat říše, která by se zachvívala v Božích zákonech. Proto také nemůže tímto způsobem přijít ozdravení.

Pokud se strany potírají a tento boj spočívá v přesvědčení, tak je zcela nemožné, aby nastalo sjednocení beze změny přesvědčení a cest. To však nenastává v několika málo hodinách. Kde to je přesto možné, tam zcela určitě nebylo přesvědčení, nýbrž takto směrodatně mohl působit jen **jeden** společný cíl: **dosažení moci!** To jediné přenáší se bez rozpaků přes všechno a jde i přes mrtvolu, pokud to jinak nebylo možné. Při takto násilných spojeních to v sobě nese také předem **nedůvěru**, která

podezíravě neustále hlídá druhé, a pak je jen málo času na hlavní věc: blaho národa, který pln naděje k nim vzhlíží.

Takovéto lidi bez opravdového přesvědčení lze velmi lehce také opět odvrátit ze směru, který jim spojení přineslo. Není na ně spolehnutí, které spočívá ve vlastním přesvědčení! Těm stačí příval slov bezobsažných řečí, aby z nich byli opojeni. Avšak v opojení nespočívá žádný zdravý čin.

S takovými lidmi nemůže přijít žádná výstavba, která je schopna odolat bouřím! Není to jiné než v době Ježíše, ve které davy volaly „Hosanna!“, a v několika hodinách již „Ukřižovat!“

Kde však přesvědčení tvoří základ jednání, činu, tam to nemůže nastat; neboť přesvědčení vychází z vědění a vědění dává trvání, stálost a vítěznou odvahu, protože pravé vědění vychází z **prožití**.

Nositelé kříže Grálu však **mají** vědění.

Z toho se má pozvednout vlna síly a rozlít se nad celým lidstvem na zemi. V nezadržitelné síle musí tato vlna s sebou strhnout všechny strusky, které ještě lidem brání v probuzení k poznání. Buďte proto silní, abyste společně s velkou očistou, která nyní skrze tlak Světla nastává, byli schopni lidem darovat sílu k novému vzkříšení! Neboť těžké bouře musí udeřit do duší, aby se v bolesti a nouzi změnily, aby očištěny povstaly, nebo zahynuly!

Avšak sami se také při tom učte a dozrávejte, abyste dosáhli přesvědčení! A podle druhu přesvědčení bude se také rozhodovat, kdo může být zachráněn a kdo musí zůstat navždy

vyloučen z budoucí říše Boží; neboť přesvědčení je současně také ovocem chtění!

Teprve síla přesvědčení činí člověka **živoucím** ve stvoření, tedy plnohodnotným! Ona ho uschopňuje tvořit díla, která se musí brát **vážně** a nejsou tak snadno pomíjivá.

Proto volám k lidem v předmluvě mého Poselství, že se víra musí stát nyní přesvědčením!

Nyní je k tomu pro všechny nejvyšší čas. A protože přesvědčení z vědění přichází opět jen v prožití, tak bude člověk nyní násilím prudce zatlačen do vnějšího prožívání všeho toho, co doposud ve formách vytvořil, aby v bolesti a radosti jasně poznal, co bylo vytvořeno **správně** a co bylo nesprávné v myšlení a cítění jeho bytí. —

Nositelé kříže ve všech zemích budou platit v největší nouzi pozemským lidem jako měřítko, které mají následovat. Nemůžete na tom nic změnit; neboť je to určení. Avšak běda vám, pokud na vás pak naleznou chyby! Běda vám kvůli vám a kvůli lidem! Proto nepromeškejte dobu k nutnému uzrávání. Lidé by pak sami na vás hořce vymstili své zklamání. Buďte bdělí a silní! —

— —

Nová říše má nyní nastat zde na zemi! Říše Boží, jak to bylo lidem zaslíbeno ze Světa! Avšak nepřijde s mírným vánkem jako odměna nynějšímu lidství!

Jak velmi bloudí domýšliví věřící, kteří ve slastném rozechvění již dlouhou dobu myslí na Boží říši na zemi v pyšném sebevědomí, že ji budou smět užívat jako vyvolené děti Boží,

protože podle svého názoru věří ve svého Spasitele, který zemřel pro ně a při tom na sebe naložil jejich hříchy. Tak jako když si hodné dítě zvykne na to, že je velmi často odměňováno sladkostmi, **tak** představují si také příchod této říše Boží sem na zem. Jako líbezný sen tane jim to při myšlence klidného úkrytu ve věrné ochraně Boha, který je zahrne svou láskou z radosti, že v něho věří! A který je tím odměněn, protože víru v něj otevřeně přiznali a nikdy se za něj před lidmi nestyděli. Co spočívá v tomto mínění za nevýslovnou pýchu!

Zkoumejte jen důkladně a ostře, vy lidé, a shledáte, že většina všech křesťanů skutečně stojí **tak**, a ne jinak! Není v tom řečeno příliš mnoho, ovšem i tak to zní smutně.

Avšak Boží hněv zasáhne ve veliké přísnosti tyto samolibé! Je to slizké bahno, kterému se člověk vyhne s odporem! Zasáhne právě všechny ty, kteří se nyní v pýše povyšují jako vyvolené a věrné děti Boží.

Říše Boží však na lidstvo klade velké požadavky a přináší práci v nejhojnějším množství! Je to opak toho, jak si to věřící vysnili! Avšak nejtěžší práce při tom čeká člověka na **něm samém!** Má v tom mnoho co napravovat, pokud chce ještě vůbec existovat. Chci vám sejmut pásku, abyste tyto pozemské lidi poznali ve vši jejich záludnosti, protože konec mého boje se blíží a vy máte spolupomáhat v této hrubé hmotnosti, spolupomáhat na vítězství Světla, které tuto samolibou, a přitom přece tak zlomyslnou havěť zničí. Neboť lze ji nazvat jen havětí, ne již lidmi!

Ostrý a čistý má však být meč, kterým bojujete ve jménu Boha, jemuž jste se zaslíbili!

Avšak kdo z vás stojí pevně a kdo je bdělý k boji proti celému lidstvu a proti temnotě, která je obklopuje!

Dobromyslně, ochotně, jen příliš ztuhla a příliš strnule se zakousáváte do maličkostí všedních dnů, čímž si sami kladete překážky do cesty, takže jste schopni vykonat sotva tu nejmenší část **toho**, co ve skutečnosti vykonat máte a vykonat **musíte**. Každý z vás je ještě příliš pozadu, protože díky všem těmto drobnostem se nemůžete harmonicky zachvívat **ve velikém**!

Buďte pružnější a svobodnější v každodenním působení a udržujte neustále a neochvějně v patrnosti a v cítění jen to velké! Nedržte se tak křečovitě v brzdicí setrvačnosti. Nesmíte ze sebe udělat lidskou strojní součástku, nýbrž se musíte stát živoucími, velkými a svobodnými! Kde vaše chyby vytváří překážku, tam hledejte ihned **nové** cesty, které vám připadají snazší, čímž nakonec přece často dojdete na to místo, kterého musíte dosáhnout!

Právě tak jednejte se svými spolupovolanými. Uvidíte, že harmonii není potom tak snadné rozbít! Nechte všechno strnulé vůči vašim bližním padnout, čímž se stanete **živoucími** a pohyblivými! Povolte dočasně tam, kde se zdá, že něco nejde, avšak nikdy při tom nedávejte otěže z ruky! Nakonec přivedete to, co se vzpírá, s určitou zručností již tam, kde to má stát. Dobrý jezdec nemusí nikdy koně ztrhat do krve, aby prosadil svou vůli, pokud chápe, jak se se zvířetem zachází. **On** se musí jen napřed učit chápat zvíře, pokud je chce ovládat! Jeho strnulost by měla za následek jen vzpurnost nebo **takovou** poslušnost, která může v každém okamžiku opět selhat. Sedí při tom na sudu s prachem, místo aby ho kůň nesl s láskou a opatrností!

Neúchylná je ve skutečnosti **ta** vůle, která vede **k cíli**, i když musí měnit svou cestu, avšak ne ta, která svůj cíl nechá rozbít na vlastní strnulosti. Jedině vytrvalost vede k cíli, avšak ne strnulost. Strnulost je **vždy** falešná, protože je nepřírozená a také nestojí v souladu s prázákony stvoření, které požadují pohyb. Každé **strnulé** lpění je neohrabanost, která nepoznává jiné schůdné cesty, a proto zazdívá cestu vpřed také svým bližním! —

Vy, nositelé kříže, probud'te se k **novému** způsobu, nechte staré a naučené návyky padnout, staňte se **nejprve novými před světem**, a to i ve všedním myšlení a jednání! Není **ničeho**, co by se nemuselo stát **novým**, to jsem volal k vám již stokrát! Počátek **musí být u vás!** Bez počátku není žádného pokroku! **Jestliže vy selžete, zřítí se svět!**